

İngiltere Kraliçesi'nin *kurbağa* olduğuna inananlar var. Düz kurbağa değil, *uzaylı kurbağa* veya *sürün-gen*. Gerçekten buna inanıyorlar mı, yoksa *Kurbağa Prens* masalını fazla ciddiye mi almışlar, bilemiyorum. Böyle *hipotezler* var. Hipotez de değil, nasıl desek, fantazi. Fantazi ama gerçek niyetine...

Buna nasıl inanıyorlar? Onlar da benim gibilere *saf* diyorlardır, belki. Ama inanç dediğimizin faydası nedir? Ne işe yarar? İngiltere Kraliçesi'nin gerçekte uzaylı bir kurbağa olduğuna inanmak beni nasıl daha iyi yapabilir?

İnançlarımı gözden geçirirken sorduğum soru: *Buna inanırsam, nasıl bir insan olurum?* Tüm inançlarda işe yarıyor. Bir defa hakikatle *doğrudan* ilişki kuramayacağına inanırsan, inançlarını da *hakikate uygun bir insan olmak* hedefiyle belirleyebiliyorsun. *İnancın kendisi değil, seni nasıl bir insan haline getirdiği mühim.*

İngiltere Kraliçesi'nin uzaylı kurbağa olduğuna veya dünyayı elit bir grubun yönettiğine inanmak beni nasıl bir insan yapar? Dünya ile ilişkimi fantastik, akıl ermez, çözülmesi imkansız bir zemine götürür. Belki *doğru* budur, onu bilmiyorum, yani biri bana *İngiltere Kraliçesi'nin kurbağa olmadığına emin olabilir misin?* dese, *hayır* derim, kendisiyle tanışmam, zaten tanışsam da muhtemelen bana söylemez. Ancak böyle *anlaşılmaz* bir dünyada yaşamak istemiyorum. Anlaşılma ihtimali olan, yaptıklarımın *yedi milyarda bir* de olsa, dünya üzerinde etkili olabileceğini düşünmek istiyorum. Kendi hayatımın sadece böyle bir fantastik hikayeden, diğerine, sarıh düşünce ve verimlik işten uzak geçmesini istemiyorum. Dünyayı gerçekten uzaylı kurbağalar yönetiyor olabilir ama bunu düşünmenin benim sağlığıma, işime, *dünyama* faydası yok.

En çok bu sebeple bunlara inanmıyorum.